

МННЕН ПРІЗДННЧНАІ

Mineja Święteczna, Lwów 1651, Drukarnia Bracka, 2°.

Egz. pełny k. [8] 672 ; egz. posiadany [8] 672

Pochodzenie: Leszczyny, cerkiew p.w. św. ap. i ew. Łukasza

Strony mieszane, zasadniczo dwukolumnowe (np. k. [8], 2v, 8-11 i in. - z reguły są to synaksary i paremije - jednokolumnowe), bez ramki; druk dwubarwny. Oprawa twarda, skórzana bez zapięć. Karta tytułowa verso – herb bractwa lwowskiego. Liczne winiety, inicjały, zastawki i finaliki. Ozdobnik górny L1. Ilustracje, np.: k. [8v] Chrystus przed Sanhedrynem, k. 7v – Młody Chrystus naucza w świątyni, k. 28 - Narodzenie Bogarodzicy, k. 49v – Ukrzyżowanie, k. 80 – Pokrow M.B. (Opieki M.B.), k. 151v- Jan Chryzostom, k. 495 – Narodzenie Jana Chrzciciela.

Obiekt zabrudzony, liczne podklejenia kart. Karta 100 podklejona urywkiem rękopisu (zapewne część pomiannika) z imionami m.in. osób duchownych (jerej Stefan, Joan, Hrehorij, Andrej). Inny egz. wydania - poz. 9.

Zawiera dodatkowo od 631v służby „*obszczym*” świętym.

Wiele wpisów na marginesach: Od k. [8] wpis: **СНА КНИГА РЕКОМА / ТРЕФОЛОЙ ПРЕДАНИЙ СРЪТЪ / ДО ХРАМАЪ СЪТОГО БЪАНГЕЛЪСТА ДЪКЪИ [...]** **ДЪЦЫНЫ.**

Na k. 121 (właściwie 111) wpis: **ДО ХРАМАЪ СЪТГО АПЪСТА БЪАНГЕЛЪТЫ ХРЪТЪА ДЪКЪИ.** Na k. 430 zapis atramentowy: **ВРЪЦЪКЪ ЛЪКЪТА СЪ АЪ ПЪИ СЪ.** Na k. 501 wpis atramentowy: **ВЕЛЪЧАЙ ДЪИЕ МОА ЧЕРТНОЕ.** Na k. 508 przycięty wpis świadczący o późniejszym przycinaniu kart, zapewne podczas oprawy: **ВЕЛЪЧАЙ ДЪИЕ МОА ПЕТРА И ПАВЪА.**

Księga zakupiona do cerkwi w Leszczynach 7 kwietnia 1671 roku przez sołtysa Jakowa Wancyszaka wraz z małżonką Julianną za własne 32 złote w intencji zbawienia i odpuszczenia grzechów swoich i swoich rodziców. Donatorzy zmarli w 1696 roku - Jakow w lutym, a żona w sobotę Łazarza 4 kwietnia. Donację i daty śmierci donatorów zaświadczaą wpisy na k. 671v :

РОКЪ БЪЖЕГО * АХЪЗА МЪЦА АПРІЛА 8 ДНЯ СНО КНИГЪ ГЛАГОЛЕМЪЮ ТРЕФОЛОЙ КЪПИЛЪ РАКЪ БЪЖІИ ІАКОВЪА ДЪЦЫНЪСКОІИ ШОЪТЫСЪ ЗА ЗОЛОТЫЪ ТРЪНЦА" И ДЪА, ДО ЦЪРКВИ ДЪЦЫНЪСКОІ ДО ХРАМАЪ СЪТОГО И ВСЕХЪВА"НОГО АПЪЛА И БЪАНГЕТА ДЪКЪИ ЗА СВОЕ СЪПЪНІЕ И ШЪДЦЕНІЕ ГРЪХЪ" И ЗА РОДНІТЕЛЕЙ СЪДОНЪ ПОСПОЛЪ ИЪ МАЛЪЖО"КОЮ

своею оуланною за едой влаиои пѣназѣ я который сѣенникъ люко чте^ю кѣде^ю читати сней повиненъ
Гѣда бѣа проити кы запомена^ю Иакова дѣци^юского и за жонѣ сго Уланѣ и за дѣлхъ родиче^ю сго я
кы н^ю да^ю Гѣ бѣ цѣредо нек^юное [...] [...] чергъ и хвала надѣки яминъ /

Огаз на к. 672:

Лѣта гѣда ҃х ѣх^ю мѣца фѣга прертавила ра^ю Б Иаковъ Банциша^ю который тѣю кингѣ кѣпнахъ і жена сго
Уланна к томѣ рокѣ мѣца апрѣла ҃а дна к сѣботѣ лазаревѣ.

к. 15	взоспоминаніе	к. 100	нестачіеши нецѣлѣнїа
к. 30	мїрхъ снѣю ѡбновлѣ ^ю сѣмъ.	к. 500	прѣчѣ разждѣетѣ
к. 75	премѣре: козлѣгъ		

